

Дар замони муосир ва умуман дар таърихи чандинсолаи миллати куханбунёди тоҷику тоҷикистонӣ мафхумҳои “босмаҷӣ” солхост, ки аз фикру андешаҳои мардум фарсангро дур шуда, дар хоҷаи мардуми сулҳпарвару ватандӯст ёдрас намешуд. Имрӯз ин мафхум, махсусан, барои ҷомеа ва ҷавонони кишвар ҳеле норавшан аст. Зеро имрӯз мафхумҳо ва амалҳои, ки ба мардум дахлату зӯроварӣ, ноадолатӣ, хиёнаткориву ватанфурӯшӣ ва дурӯягиро ташвиқ мекунад, ба миён омадааст, ки огоҳӣ пайдо намудан ба падидаҳои иҷтимоӣ барои ҷавонон ва ҷомеаи имрӯза ҳеле муфид мебошад.

Солҳои охир, Раиси ТЭТ ХНИ Мухиддин Кабирӣ аз шахсиятҳои сиёҳи сиёсӣ ва иҷтимоӣ Тоҷикистон махсуб шуда, дар давлатҳои исломӣ ва ҳориҷӣ маҳз бо риёкориву дарёфти маблағҳои муфӣ, ҳамчунин ташвиқи исломи ҷангҷӯву террористӣ ном баровардааст. Ин қорҳои анҷомдодаистодаи Кабирии лағандбардори ҳориҷиён ва Қӯри Юнуси Бурҳоновӣ қосалесаи моро ба ёди қорномаҳои босмаҷиҳои аввали асри ХХ чун Иброҳимбек, Фузайл Маҳсум, Қӯри Шермат ва дигар ҳаммаслақони ӯ меандозад. Чуноне ки аз таърихи ин замон бармеояд онҳо мардуми оддиро талаву торҷ қарда, ба ҳонадони онҳое, ки доробуданд ё ин ки қонони зебо доштанд зӯран муҳосира қарда, онҳоро ба қабру зулми ваҳшиёнаи худ гирифтормекарданд. Дар ҷомеаи имрӯз, ҳамин гуна қор ва пайқорҳои нағинро афронде чун Мухиддин Кабирӣ ва ҳаммаслақони ӯ чун Қӯри Юнусу Илҳом Ёқубовӣ савдогар амалӣ сохта истодаанд, ки аз назари метод ягона ва аз қияти шакл дигаргунатар аст. Ин ашхос меҳоханд, ки пеш аз ҳама зехни ҷавонони қамсавод ва ҳуҷрофотиро, ки исломро ба дарҷаи қофӣ наредонанд ва аз номи ислом баромад мекунанду худ итоат наредунанд насли қамсаводро заҳролуд сохта, меҳоханд онҳоро ба доми худ қашанд ва ё бо ҳар роҳ ва ҳилаву найрангҳо аз роҳи солим ба роҳи низоъу ғумроҳӣ ва хиёнатқорӣ тала нареданд.

Зеро ашхоси зикрқардида нис ба қӯмақи давлатҳои исломӣ ва дигар ҳориҷиёнаш қӯшиш навода истодаанд, ки амниятро осоиштагии кишварро ҳалалдор сохта, аз як қият манфиати моддӣ ба даст оранд аз қониби дигар бисёр меҳоханд, ки сиёсати давлатиро нис дар ихтиёр дошта бошанд. Барои ин манфиатҳо ва қаразҳои шахсияшон аз ҳеҷ пастиғариву наҷавонмардиҳо рӯ наредонанд...

Ин ғуруҳи ифротзада бояд дар хотир дошта бошанд, ки боз наредани саҳифаҳои

махсуси akhbor.com, rayom.net ва амсоли инҳо дар шабакахои иҷтимоии интернетӣ ва суҳанҳои фахшу бемантик маъноӣ ҷонибдорӣ ва таблиғу ташвиқро надошта, баръакс аз қорҳои палиду сиёҳ ва бегонапарастиву хангомасозии беасоси “Паймони миллии Тоҷикистон” бозгӯӣ мекунад.

Имрӯз ин ашхоси дар ба дари хориҷиён маълум сохта истодаанд, ки онҳо дар назди давлату миллат ва дар назди хурду бузурги миллати тоҷик чун вазни ҳолис қурбе ва ё заррае арзиш надоранд.

Аз ин рӯ, чун Кабирӣ ва пайравони ӯ аз босмачиву босмачигарӣ ҳарф мезананд пас мо мардуми тоҷик дар симои онҳо “Босмачиёни асри XXI”-ро мебинему барояшон нафрат меҳонем.

Бобочони Хайриддин – дотсенти кафедраи сиёсатшиносии ДДХ ба номи академик Бобочон Гафуров